

Ube grænsede, som de tale om; jeg kender i alt Fald ingen Grænsede for, hvor mange Interessenter der kan blive i en saadan Forening som Livrenteanstalten, ja man kan jo endog saa sikkert sig temmelig store Summer deri; men her er der kun Tale om Smaasummer. Naar et æret Medlem (Hage), som jeg ikke skal komme til — jeg veed godt, at naar han taler, vil han i sine nationaløkonomiske Theorier altid være paa den modsatte Side af den, hvorpaa jeg staar; jeg holder ikke paa, altid at være paa en anden Side end mine Modstandere, men jeg veed, at det ærede Medlems nationaløkonomiske Theorier ere af en saadan Beskaffenhed, at vi maa staa som Kontraster overfor hinanden — gik med til det Lovforslag, der var indbragt ifjor, undrede det mig; thi jeg kan ikke komme bort fra, at der kun er en Grædsforskjel mellem det Lovforslag og det, vi her forhandle, og Statskassen stod heller ikke saa fjernt fra Lovforslaget ifjor, som det ærede Medlem antog. Det var forudsat af Alle, maaske det ærede Medlem alene undtagen, at Staten kunde kjøbe Obligationer for at styrke Kurven. Jeg vil meget hellere gaa til Statsgaranti. Det udtalte jeg og Flere i Udvalget, men vi vare bange for, at det ikke kunde naas. Den Skilbring, der er given af, hvorledes det vil gaa med Formandsvalget, at Ministeren ikke kan sætte sig imod den, Interessenterne vælge, viser mig, at de Herrer ikke praktisk kende, hvorledes det gaar til ved saadanne Valg. Det gaar slet ikke til paa den Maade, som er forudsat i saa Henseende; men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind her; det vilde blive for vidtløftigt. Altsaa, jeg tror, at vi kunne gaa med til Lovforslaget med nogle Ændringer i de antydede Retninger, som ere lette at overse, og da det er vidtløftig forhandlet gennem en Række af Aar, gennem Udvalg her i Thinget, mener jeg ikke, at vi nu skulle forcere det frem — hvorledes Forretningssagen forøvrigt skal være med Lovforslaget, foreligger jo ikke i Dieblirket —, men jeg vil dog sige, at man kan ikke kalde det at forcere det frem, naar der er forhandlet i det Uendelige, og naar vi nu paany have haft en saa lang Forhandling, og der ikke er kommet Andet frem end let overskuelige Ting. Det sidste Foredrag indeholdt kun tre Punkter, der ere temmelig lette at overse. Hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har sagt, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg lagde godt Mærke til, og det undrede mig, at han savnede i Loven, hvad der pleier at staa i Statutterne; han savnede for Exempel, hvor stort det aarlige Afdrag skal være, men det staar ikke i nogen af de andre Kreditforeningers Love, men i Statutterne. Jeg kan altsaa ikke se bedre, end at der ikke er Fare for, at Laanene skulle blive saa dyre, som det er fremstillet, tværtimod, jeg antager, at det vil blive noget Eignende som ved de øvrige Kreditforeninger.

I den vest- og sønderjydske Kreditforening er det jo saa, at, naar alle Afdrag komme fra, bliver i Virkeligheden, uagtet Obligationerne staa meget høit, Renten 6 pCt. selv i denne Tid. Jeg skal nu slutte med at udtale, at jeg vilde beklage, om vi ikke i denne Samling skulde komme til en Lov om den foreliggende Sag. Det er netop i Liden som disse, at jeg tror, at flige Love helst skulle komme — jeg mener økonomiske Liden, ikke politiske Liden; det Politiske tænker jeg ikke paa her, det holder jeg udenfor. Jeg ønsker dette Lovforslag støttet af alle Partier, for at det ogsaa kan komme alle Partier tilgode, hvad jo enhver Lov helst skal. At Lovforslaget heller ikke opfattes som politisk, kan jo ogsaa ses deraf, at det støttes fra alle Sider, ligesom det ogsaa har Modstandere fra alle Sider, om end den Modstand, der reises, bygges paa forskellige Grunde. Altsaa, jeg siger, at netop i en Tid som denne, der er økonomisk god, er opadgaende, er det særlig formaalstjenligt at sætte det i Værk, som man i vanskelige Liden sanner og da griber til; man bør netop træffe flige Foranstaltninger i de gode Liden for at have dem ved Haanden i de vanskelige. Jeg anbefaler altsaa Sagen til Fremme, jeg mener ikke forceret Fremme, men saaledes at Loven kan komme saa betids herfra — thi Ændringer deri ville vel neppe udeblive — at det andet Thing kan faae god Tid til at tage sin endelige Beslutning. Kommer Sagen til at staa hen nu, frygter jeg for, at den ikke mer vil komme til at staa op, og at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ikke med sin bedste Villie vil være istand til at gennemføre Noget. Jeg har endnu ikke set noget Positivt fra det ærede Medlem, men kun hørt en Kritik, som jeg forresten paaskønner; thi man maa jo altid paaskønne Kritiken.

Judenrigsministeren (Steel): Efter at der henimod Slutningen af forrige Session var fremkommet Forslag om Oprettelse af to Kreditforeninger for Ciere af smaa Eiendomme paa Landet, har Regjeringen havt tilstrækkelig Leilighed til efter den Bægt, man her i Thinget havde lagt paa en Foranstaltning som den foreslaaede, at tage under Overveelse, om der virkelig var Anledning til at indbefomme, og paa hvilken Maade man i saa Fald kunde indbefomme de Onsker, der vare fremsatte. Jeg tilstaaar, at det forholder sig saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har udtalt, at jeg dengang ikke var istand til at have nogen fuldt begrundet Mening om, hvorvidt der var en gennemgaende Trang til Oprettelsen af saadanne Kreditforeninger omkring i Landet og til Afhjælpning af Savnet af Laan for Ciere af smaa Eiendomme paa Landet, men efter de Udtalelser, der faldt her, sandt jeg mig selvsølgelig foranlediget til i Mellemtiden at opfylde et Løfte,